

ПРАЗНИК НА АЛЕНИТЕ ВРЪЗКИ

Септемврийският слънчев ден посреща пионерския празник с усмивка. Пред Паметника на вождата и учителя на българския народ Георги Димитров в Русе се стичат деца с букети в ръце. Песен се носи в ефира: „Комунисти, комсомолци, пионери сме в едни и същи строй. . .“

Четвъртокласниците и седмо класниците от основно училище „Христо Смирненски“ в Русе се застават рамо до рамо в стегнати редици. Започва тържественият пионерски сбор. Звънко „ура“ посреща знамето на пионерската дружина.

— Димитровски пионери, — ясен и силен е гласът на дружинната ръководителка Екатерина Кирова — за делото на Българската комунистическа партия, за щастието на наша та родина, бъдете готови!

— Винаги готови! — отеква звънкият отговор.

Трептят алените връзки. Във въздуха погалва чавдарките, за последен път кротко обвили детските гърди. С трепетни пръсти четвъртокласниците развързват възлите им. Прощават се с част от своето детство. Посрещат с възлението на новото, непознатото и хубаво

чувство, че са пораснали. „Сбогом, чавдарке, сестричке любими ма. . .“ — гласът на момичето тихо попира в неуволното шумолене на коприната.

А познатата и обичана песен „Питат ли ме дей зората“ запълва мига на очакване. Пионери и гости завързват новите червени връзки. Смутени, горди, не по детски сериозни момичета и момчета се вричат: „Аз, димитровският пионер, тържествено обещавам. . .“

Ще запомнят този ден. Ще остане в мислите и душите им, събрал в едно септемврийската нежност на слънцето, искрящия пламък на връзките и гранитната осанка на човека, дал име и вдъхнал живот и любов на дело, което вече наричат свое. Ще се връщат след години в спомените си навярно, за да дирят силата и огъня на младостта си. . .

„Вей се, вей се, моя връзка алена!“

Вей се над сърцето ми запалена. . .“

— Вие сте тези, които ще поемат щафетата от нас, — приветствуват пионерите секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Татяна Георгиева — и ще изграждат светлото бъдеще на нашата родина. . .

Щафетата е предадена. Щафетата е приета. За да пренеся през времето революционния устрем на поколенията и да запази жив идеала за комунизъм и мир.

— На този ден винаги се връщам в детството си — казва дружинната ръководителка Екатерина Кирова. — Убедена съм, че тези млади хора са творчество и всеотдайност, ще изпълняват задачите на Димитровската проверка.

А приятелят на пионерската дружина, активният борец против фашизма и капитализма Станчо Колев с букет червени карамфили в ръка развълнувано сподели:

(Следва на стр. 4)

Жанета ЧУЧУЕВА

Празник на алените връзки

(Продължение от стр. 1)

— Мисля си как ще ни представят в 21-я век. Живеея с голямата надежда, че са нашата достойна смяна.

— Целият ни живот е труд и борба — усмихва се директорката на училището Христина Атанасова. — Винаги съм

вярвала в младите хора и зная, че с чест ще продължат делото, на което сме се посветили.

Денят на българските пионери е празник, отговорност и клетва. Усмихнати и умни, с алена коприна на гърдите, нашите деца поемат пътя на мечтите ни.